

Palestina, un any de genocidi, 76 anys d'ocupació

written by Josep Lluís del Alcázar | 8 d'octubre de 2024

Un any després del 7 d'octubre, Israel continua amb el genocidi a Gaza, amb més de 42.000 morts i prop de 100.000 ferits, més milers de desapareguts sota les runes. Endureix l'ofensiva a Cisjordània amb centenars de morts i milers de detinguts. Ara ataca el Líban amb prop de 2000 morts (més que a la guerra del 2006) i 10.000 ferits. Ha bombardejat Síria i amenaça d'estendre la guerra a l'Iran. En una fugida cap endavant, Netanyahu pretén una implicació major dels EUA i d'altres imperialismes europeus, que són imprescindibles per la seva ofensiva global a la regió.

Al Líban, els bombardejos efectuats amb avions F-35 facilitats pels EUA, van ser precedits pels atacs terroristes quan centenars de buscapersones i l'endemà walkie-talkies, es van fer esclatar simultàniament en diferents zones del Líban, matant a 46 persones i ferint-ne a més de 3.000. Netanyahu tenia necessitat de presentar un "èxit" després que no pot ocultar el fracàs de l'operació a Gaza respecte dels tres objectius fixats: ni han alliberat els ostatges, ni controla Gaza ni s'ha eliminat Hamàs i la resistència palestina.

Sap que continuar el genocidi i estendre el conflicte és sinònim de continuar en el govern de l'extrema dreta sionista. A la vegada els tambors de guerra li permeten prohibir noves manifestacions i fer callar les veus que li exigeixen la dimissió i un acord per aturar el foc que permetés alliberar els ostatges. A la crisi política cal afegir-hi que més de mig milió d'israelians han abandonat el país i una greu crisi econòmica. La política és continuar dessagnant Gaza, on ha llençat més bombes que els EUA a la invasió de l'Iraq i accelerar a Cisjordània l'expulsió de palestins de les seves terres i cases per donar-les als colons. L'estat sionista arma

i dona carta blanca als colons per cometre violència i assassinats de palestins. L'expansió ocupant més territori i la neteja ètnica s'aprofundeixen, impulsant el seu projecte del "Gran Israel".

El ministre d'educació d'Israel ho deia clar: "no hi ha diferència entre Hezbollah i el Líban. El Líban serà aniquilat. Deixarà d'existir". La destrucció al sud del Líban és brutal, seguint el patró de Gaza. Centenars de milers de persones han hagut de fugir cap al nord, mentre els sirians (més d'1,5 milions) que van haver de fugir i ja vivien en condicions duríssimes al Líban estan pressionats perquè retornin a Síria.

Però de la mateixa manera que –malgrat la seva absoluta superioritat tecnològica i militar– no ha aconseguit el control de Gaza, la resistència al Líban també està provocant morts en les tropes invasores. Mentrestant, les tropes de l'ONU amb soldats espanyols incloses, que pels acords de 2006 haurien d'impedir accions militars en el sud del Líban, s'amaguen a les seves casernes per deixar operar l'exèrcit sionista. I, a més, el govern israelià declara persona *non grata* al secretari general de les Nacions Unides Tot això deixa en evidència el caràcter agressiu i feixista del sionisme, i el govern de Netanyahu.

Com és possible tanta prepotència i impunitat de l'Estat d'Israel? Israel no és només el projecte racista del sionisme, és un projecte estratègic de l'imperialisme mundial. Un enclavament imperialista en un lloc vital pel control d'una zona de grans recursos energètics. Un portaavions imperialista contra els pobles d'Orient Mitjà. Com deia Biden "si no existís s'hauria d'inventar". Israel se sap imprescindible. I són aquestes potències les que han subordinat els règims àrabs (des d'Egipte i Jordània al Marroc, al projecte imperialista, a l'Estat d'Israel. Sense aquesta complicitat imperialista i els recursos que hi destinen, l'Estat d'Israel seria inviable.

Cauen totes les caretes. Els EUA deixen de banda les falses paraules de pau, per anunciar que dona suport l'atac d'Israel al Líban i una eventual resposta conjunta (possiblement amb algun altre estat europeu) contra l'Iran. Aproven una nova ajuda militar a Israel de 8.700 milions de dòlars, incrementa les tropes a la regió, els vaixells de guerra i avions de combat. La Unió Europea, amb Alemanya al capdavant (que ven el 30% de l'armament que importa Israel) són còmplices del genocidi sionista. I a Alemanya, França o Regne Unit es reprimeixen les massives manifestacions de solidaritat amb el poble palestí.

El govern Sánchez-Díaz s'escandalitza del que està passant, però ni talla el comerç d'armament amb Israel, ni trenca relacions. Limitar-se al reconeixement que va fer de l'estat palestí, amb la suposada defensa dels dos estats, és en aquesta situació complicitat amb Israel. El mateix denunciem del govern de la Generalitat que manté una oficina a Tel Aviv per un impuls preferencial de les relacions comercials.

No hi ha altre camí que enfortir la solidaritat. Tot el suport a la resistència del poble palestí i ara libanès. Les mobilitzacions han omplert els carrers de tot el món. També als EUA amb les importants mobilitzacions estudiantils de la joventut, també de jueus no sionistes, amb concentracions de protesta a les convencions demòcrates. Els pobles s'identifiquen amb el poble palestí com a símbol de lluita contra l'opressió imperialista. Cal fer trontollar l'entramat de complicitat imperialista, aïllar el règim sionista, exigir a tots els nivells –des de les administracions locals, universitats, governs autonòmics i centrals– el boicot i la ruptura de tota relació amb el règim i les empreses d'Israel. Per això va ser tan important la resolució que van aconseguir els i les universitàries a les acampades, especialment de la Universitat de Barcelona.